

D'ARAI D'AQUI MONTSE FRISACH

Viatge cap a l'essència

L'artista Julio Vaquero presenta a l'Espai Volart la seva obra més recent, on retroba la pintura i el color

És difícil oblidar la contundència i materialitat d'algunes de les obres de Julio Vaquero (Barcelona, 1958) al llarg de la seva coherent trajectòria. Algunes de les escultures-instal·lació d'aquest artista són un autèntic monument a la ruïna contemporània, muntanyes de materials de rebuig i d'objectes electrònics, en una mena d'*horror vacui* i de constatació dels estralls que provoca el pas del temps. L'artista, a més, ha trencat sempre la frontera entre pintura i escultura. De la peça tridimensional en sorgeix la pintura i el dibuix perquè Vaquero necessita sempre de l'objecte i de l'espai real. Ell no dubta a definir-se sempre com "artista realista". El 2011 Vaquero va fer un pas més presentant a l'Arts Santa Mònica una col·lecció d'escultures construïdes amb un material absolutament pictòric: una combinació de pintures barrejades amb resina i fibra de vidre. La pintura s'havia transmutat en escultura. Mobles daurats que no eren res més que pintura modelable, que s'aguantava sola. Què era què?

Vaquero presenta ara a l'Espai Volart de la Fundació Vila Casas què ha passat després de tot aquell procés gairebé alquímic. Exposa una part d'obres d'aquell moment que no es van exhibir ni a l'Arts Santa Mònica ni a la galeria Trama. El més espectacular: una caixa forta ple-

31
CULTURA
31.01.2014

Recerca

Per a Julio Vaquero la creació artística és una recerca contínua. Ho expressa en el títol de l'exposició, 'Buscar en terra de ningú'. La mostra es pot veure a l'Espai Volart (Ausiàs Marc, 22) fins al 13 d'abril

na de lingots d'or desfets. Al costat també es mostren dibuixos sobre paper vegetal del mateix món de mobles decadents.

Però la veritable novetat de l'exposició són els tres tríptics pictòrics que es poden veure a la planta subterrània de l'Espai Volart. Vaquero, sense perdre mai el seu estil inconfusible, ha decidit tornar a la pintura i ha anat a la recerca del color. "Després de Santa Mònica, vaig començar des de zero. Vaig estar un any buscant en el desert. Vaig haver d'enfrontar-me al color", explica. Amant sobretot de l'extraordinària paleta de la pintura flamenca, Vaquero exhibeix tres tríptics de gran format, que no deixen de representar el seu estudi amb mobles, però amb un ús del color força especial i un efecte més atmosfèric. El simulacre d'or de les escultures s'ha traslladat al suport pictòric (paper encolat sobre fusta) en les obres *Vermells de ferro* i *Pintura dels mobles d'or*, dominades pel vermell. En canvi, a *Blau esquinçat*, el blau n'és el protagonista. D'aquella acumulació barroca que caracteritzava l'obra de Vaquero fa uns anys està sorgint una obra més sintètica, que encara no se sap cap a on el portarà. Un autèntic viatge cap a l'essència d'aquest artista reflexiu, pacient i entregat. *

Julio Vaquero,
davant la pintura
'Vermells de ferro',
una de les seves
pintures molt
recents i més
sintètiques
QUIM PUIG

Art